

Üç Arkadaş

Yönetmen: Memduh Ün

Senaryo: Memduh Ün (senaryo), Turgut Ören (roman)

Oyuncular: Hülya Koçyiğit (Gül), Kadir İnanır (Murat), Halit Akçatepe (Mustafa), Müşfik Kenter (Artin)

1971 / Türkiye / Türkçe / 88'

Düşündüğüm zaman aklıma sadece Alfred Hitchcock (*The Man Who Knew Too Much*, 1934 ve 1956) ve Michael Haneke (*Funny Games*, 1997 ve 2007) örneklerinden başkası gelmeyen, sinema tarihinde örneklerine pek az yönetimde rastlanan, kendi filmini alıp tekrardan çekme fikrini bizim sinemamızda da Memduh Ün yapmıştır. *Üç Arkadaş*'i ilk kez 1958 yılında Fikret Hakan ve Muhterem Nur ile, ikinci kez de 1971'de Kadir İnanır ve Hülya Koçyiğit ile çeken yönetmen; oldukça başarılı bir iş çıkarmış.

Filme adını veren bu üç arkadaş, eğer çok zengin olsalardı her gün şehriye çorbası içecekleriyle ilgili hayaller kurarak evlerine dönerken parkta uyuyakalmış bir kadına rastlarlar. Gece vakti parkta uyumanın güvenli olmadığını düşünerek kadını evine gitmesini söylemek üzere uyandırırılar ve akabinde kızın aslında kör olduğunu öğrenirler. Kıza acıyıp onu evlerine şehriye çorbalarını paylaşmak üzere davet ederler. Kızın, bizim üç arkadaşın da kendisi gibi fakir olduklarını düşünmeye başladığı ve çorbayı içip oradan gitmeyi önerdiği anda, annelerimizin izlerken ağlamaklı olduğu bizim neslin ise hem filmlerde geçen olaylara hem de bu olaylara ağlayabilen annelerimize gülmeyi seçtiğimiz sözüm ona klişelerin en iyilerinden biri gelir. Üç arkadaş yaşadıkları viranenin aslında bir köşk, muhtemelen çoktan ölmüş olan babalarından Adana'da pamuk tüccarlığı yapan biri olduğu gibi beyaz yalanlarla kızı onlarla birlikte kalmaya ikna ederler.

Kimseyi bu tür oyunlara niye gülüyor diye eleştirmeye niyetim yok elbette, ama benim bu konuya dair düşüncelerim biraz farklı. Yeşilçam'ın klişeleri diye bahsettiğimiz bu olaylar filmlerin çekildiği dönemin insanı için normal hayatta yaşanan değil belki ama yaşanması normal karşılanabilecek olaylarken, 2000'lerin insanlarına göre yaşanması söz konusu bile olmayan naifliklerdir. Kadir İnanır başta olmak üzere oyuncuların başarılı performansları da şimdilerde inanması güç bulunan hikayeye ve karakterlerin samimiyetine inanmamıza yardımcı oluyor.

Gel zaman git zaman, balkabağından evlerinde mutlu mesut yaşarlarken birden kız dünyanın, çevresindeki insanların neye benzediğini görme isteği doğar. Bizim üç arkadaş da kızın her istediğini yerine getirmeye yeminli gibi Yeşilçam'ın o meşhur pahalı ameliyatları için gereken parayı bulurlar. Tam da bu noktada kahramanlarımızı bir ikilem beklemektedir: Şimdi onları çok zengin sanan Gül, ya gözleri açıldığında onların fakir olduğunu görüp onları sevmeye? Ama yine de Gül'ün isteği ağır bastığından onlardan beklendiği gibi kendilerini düşünmeyerek ameliyatı mümkün kılarlar ve tahminleri doğrultusunda Gül hastaneden çıkar çıkmaz dönemin lüks arabalarından birinden inen zengin bir adama doğru koşar. Parayı bulabilmek için hırsızlık yapan Murat ve Mistik hapse giderken Gül yine sokaklardadır.

Hapisten çıktıklarında Gül'ü bir asolist olarak bulurlar, bir kaç kez yaklaşmayı deneseler de önlere çıkan engeller onları geri püskürtür ve üç arkadaş Gül'ün onları hatırlamamasını normal olarak algırlar. Burada yine bir başka Yeşilçam klişesi olan sevilen kadının şarkıcı/assolist/ünlü olduğunu afişlerden öğrenme durumu ortaya çıkar. Elinde afişle koşarak gazinoya giden Murat yine istediğini elde edemez.

Bu esnada Gül de aradaki yanlış anlaşılmayı halletmiştir, arkadaşlarını bulabilmek için halk konseri vermeye akıl eder. Konser çıkışında Mistik'ı sesinden tanır ve herkesin pek sevdiği, bazılarının da uzaktan sempati duyduğu mutlu sona ulaşılır. İzleyenleri, kesinlikle iyi vakit geçirecekleri bir buçuk saat bekliyor. İyi seyirler.

İdil Tahir

14 Ekim Cuma 16:00